

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **V. M.**, nar. **X**, státní příslušnost X, bytem v X zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, s adresou pro doručování AK Čechovský & Václavek, s.r.o., Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2015, čj. MV-161131-5/SO-2014, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2015, čj. MV-161131-5/SO-2014, se z r u š u j e a věc se mu v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 11.228,- Kč, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, Ph.D.**
- III. **Po právní moci tohoto rozsudku bude žalobci vrácen přeplatek na soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč (slovy: třitisícekorunčeských).**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále také jen "správní orgán I. stupně") ze dne 7. 10. 2014, čj. OAM-11425-21/TP-2013, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, a toto rozhodnutí potvrdil.

V jeho odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že žalobce podal dne 6. 6. 2013 žádost o povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Orgánem I. stupně byl vyzván dle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k doložení nového dokladu prokazujícího požadovanou znalost českého jazyka vzhledem k zahájení trestního stíhání bývalého ředitele školy na základě důvodného podezření na neoprávněné vydávání osvědčení o úspěšném složení zkoušky těm, kteří na předmětné škole danou zkoušku vykonali. Jelikož žalobce požadovaný doklad nepředložil, správní orgán I. stupně řízení zastavil dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení.

V reakci na odvolací námitku týkající se doručení výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 28. 4. 2014, čj. OAM-11425-12/TP-2013, žalovaný uvedl, že výzva k odstranění vad žádosti a usnesení o přerušení řízení byly žalobci doručeny v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu na základě tzv. fikce. Výzva k odstranění vad žádosti byla připravena k vyzvednutí a uložena u provozovatele poštovních služeb od 13. 5. 2013 do 23. 5. 2014. Obě uvedené písemnosti byly doručeny dnem 23. 5. 2014. To, že předchozí písemnosti čj. OAM-11425-7/TP-2013 a čj. OAM-11425-8/TP-2013 byly doručeny veřejnou vyhláškou, označil žalovaný za nadbytečné vzhledem k tomu, že i tyto písemnosti byly řádně doručeny v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu. Navíc dne 9. 6. 2014 využil žalobce svého práva nahlédnout do spisu a měl tak možnost vyjádřit se k obsahu spisového materiálu již před vydáním usnesení o zastavení řízení.

Žalovaný uzavřel, že žalobce měl na obstarání si dokladů od podání žádosti do vydání usnesení o zastavení řízení téměř 16 měsíců, přičemž by dle jeho názoru měla být dostačující i mnohem kratší doba.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

Žalobce namítl, že výzva k odstranění vad žádosti mu byla doručována v rozporu se zákonem. Formálně tedy nebyl vyzván k doložení požadované písemnosti. Řízení tak nemůže být zastaveno, neboť by došlo k porušení § 45 odst. 2 správního řádu.

K otázce doručování dále připomněl, že správní orgán I. stupně shledal již v roce 2013 obtíže při doručování písemností jeho osobě, když písemnosti čj. OAM-11425-7/TP-2013 a čj. OAM-11425-8/TP-2013 doručoval veřejnou vyhláškou. Pak však překvapivě písemnosti čj. OAM-11425-12/TP-2013 a čj. OAM-11425-13/TP-2013 doručoval nikoliv veřejnou vyhláškou, ale standardně, přičemž bylo doručeno tzv. fikcí. Dle žalobce však řízení nemůže být zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, pokud vydání rozhodnutí nepředcházela výzva k odstranění vad žádosti, která by mu byla řádně doručena. Pokud již před vyhotovením předmětné výzvy prokazatelně existovaly potíže při doručování

písemností a bylo doručováno veřejnou vyhláškou, měl správní orgán I. stupně v tomto postupu pokračovat, a nikoliv se vracet k doručování prostřednictvím fikce.

Žalobce vyslovil nesouhlas s argumentací žalovaného, že předchozí doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky bylo nadbytečné. K tomu poukázal na ustanovení § 25 správního řádu, z něhož jasně vyplývá, že osobám, kterým se prokazatelně nedaří doručovat, se doručuje veřejnou vyhláškou.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Dodal, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by žalované rozhodnutí zpochybňovala.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 6. 6. 2013 žádost o povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 68 zákona o pobytu cizinců. K žádosti doložil všechny zákonem požadované náležitosti včetně dokladu prokazujícího požadovanou znalost českého jazyka, tj. osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydané dne 13. 4. 2013 jazykovou školou Linguistic – Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky. Z úředního záznamu ze dne 28. 4. 2014 je zřejmé, že správnímu orgánu I. stupně byla Policií České republiky sdělena informace o existenci důvodného podezření na neoprávněné vydávání osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky zmíněnou jazykovou školou Linguistic. Na základě této informace pojal správní orgán I. stupně ve smyslu ustanovení § 70 zákona o pobytu cizinců důvodné pochybnosti o žalobcově znalosti českého jazyka ve stanoveném rozsahu, předložený doklad neuznal a požadoval doložení nového dokladu prokazujícího požadovanou znalost českého jazyka.

Výzvou ze dne 28. 4. 2014, čj. OAM-11425-12/TP-2013, vyzval správní orgán I. stupně žalobce k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu a doplnění dokladu prokazujícího požadovanou znalost českého jazyka vydaného školou, která je uvedena v seznamu škol oprávněných provádět tyto zkoušky. K odstranění vad poskytl žalobci lhůtu 20 dnů od doručení výzvy a současně usnesením přerušil řízení ve věci. Obě písemnosti byly odeslány na adresu žalobce Praha 8 – Libeň, Zenklova 610/54. Adresát – žalobce nebyl zastižen, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 13. 5. 2014 a uložena do 23. 5. 2014. Zásilka byla dne 26. 5. 2014 vrácena odesílateli s poznámkami „adresát nemá domovní schránku“ a „ubytovna“.

Dále ze správního spisu vyplynulo, že dne 29. 5. 2014 předložil žalobce správnímu orgánu plnou moc pro svého zástupce a téhož dne požádal tento zástupce o nahlédnutí do spisu, k čemuž došlo dne 9. 6. 2014. Přípisem ze dne 2. 10. 2014 správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce prostřednictvím jeho zástupce o pokračování v řízení o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu a následně

usnesením ze dne 7. 10. 2014, čj. OAM-11425-21/TP-2013, řízení o žádosti žalobce zastavil ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Odvolání žalobce ze dne 16. 10. 2014, doplněné podáním ze dne 30. 10. 2014, pak žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

Mezi účastníky je sporná otázka správnosti postupu správního orgánu I. stupně při doručování výzvy ze dne 28. 4. 2014, čj. OAM-11425-12/TP-2013, žalobci k odstranění vad jeho žádosti. Dle žalovaného byla předmětná písemnost řádně doručena ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu, tj. fikcí dne 23. 5. 2014. Žalobce však proti správním orgánem zvolenému způsobu doručování brojí a má zato, že výzva nebyla řádně doručena a že měla být doručována za použití ustanovení § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou.

Pravidla pro doručování písemností ve správním řízení upravuje správní řád v ustanoveních § 19 až § 25. Fyzické osobě se dle jeho § 20 odst. 1 písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, [...], nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekolí bude zastižena. Jde-li tedy o doručovací adresu, správní orgán musí postupovat dle zmíněných § 20 odst. 1 a § 19 správního řádu.

Tzv. fikci doručení upravuje ustanovení § 23 správního řádu, jehož odst. 1 stanoví, že nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Dle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu se písemnost uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím. Dle odst. 4 a 5 posledně zmíněného ustanovení se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu).

Ustanovení § 25 správního řádu upravuje doručování veřejnou vyhláškou. Dle jeho odstavce prvního se tímto způsobem doručuje osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon.

Ze shora uvedeného vyplývá, že institut uložení písemnosti určené do vlastních rukou lze použít v případě, kdy je známá adresa pro doručování, adresát má na této adrese domovní schránku nebo je zde jiné obdobné vhodné místo, v této schránce nebo na tomto vhodném místě je zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti s poučením, kde a kdy si jí může adresát vyzvednout, a to včetně poučení o následcích jejího nevyzvednutí, písemnost je uložena u doručujícího orgánu a připravena k vyzvednutí.

Dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán usnesením řízení zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení. Řádné doručení výzvy k doplnění žádosti je tedy bezpochyby nutnou podmínkou pro případné zastavení řízení.

V nyní projednávané věci vyhotovil správní orgán I. stupně výzvu k odstranění vad žádosti čj. OAM-11425-12/TP-2013 dne 28. 4. 2014. Jak je zřejmé z otisku razítka na originále výzvy založené ve správním spise, výzva byla správním orgánem vypravena až dne 7. 5. 2014 na adresu žalobce Praha 8, Zenklova 610/154. Na obálce zásilky obsahující tuto výzvu je pak uvedeno, že adresát (žalobce) nebyl zastižen, oznámení o tom, že zásilka je připravena k vyzvednutí, bylo učiněno dne 13. 5. 2014 a zásilka byla do 23. 5. 2014 uložena. Adresát (žalobce) si zásilku nevyzvedl, ta proto byla dne 26. 5. 2014 vrácena zpět s poznámkou, že adresát nemá domovní schránku. Ze smlouvy o ubytování uzavřené mezi žalobcem a vlastníky nemovitosti (ubytovny) na adrese Praha 8, Zenklova 610/154, kterou žalobce předložil současně s podáním žádosti o povolení k trvalému pobytu, vyplývá, že ubytování na uvedené adrese měl zajištěno od 1. 4. 2013 do 30. 4. 2014. Z další ve správním spise založené smlouvy o ubytování uzavřené dne 4. 7. 2014 mezi žalobcem a vlastníky nemovitosti v obci Valdice, ul. Přátelství čp. 165, pak vyplývá, že na této adrese měl žalobce pobyt od 1. 7. 2014 (na dobu neurčitou).

Jak je zřejmé ze shora uvedeného, v době, kdy správní orgán I. stupně předmětnou výzvu k odstranění vad žádosti vypravil k poštovní přepravě (dne 7. 5. 2014), vyplývala mu z podkladů v té době shromážděných ve správním spise informace o tom, že žalobci ubytování na adrese Praha 8, Zenklova 610/154 ke dni 30. 4. 2014 mělo skončit. Jestliže se pak i zásilka obsahující předmětnou výzvu odeslaná na tuto adresu vrátila zpět (byť z údajů zaznamenaných poštovním doručovatelem nebylo přímo patrné, že by na této adrese byl žalobce jako adresát již neznámý), měl správní orgán I. stupně učinit v tomto směru příslušné šetření (např. v evidenci pobytu cizinců, prověřením na dané adrese, apod.), aby si ověřil, jaký je aktuální pobyt žalobce. V daném případě tedy nemohl ponechat zcela bez povšimnutí indicii vyplývající ze správního spisu o ukončení ubytování na uvedené adrese. Za situace, kdy jsou ve správním spise založeny listiny dokládající pobyt, resp. adresu pobytu žalobce, pouze od 1. 4. 2013 do 30. 4. 2014 a pak v době až od 1. 7. 2014, nemůže krajský soud nikterak přezkoumat, zda nastaly účinky doručení fikcí při doručování na adresu Praha 8, Zenklova 610/154 v květnu 2014.

V dané věci tedy skutkový stav, ze kterého vycházely správní orgány při hodnocení správnosti doručení výzvy žalobci ze dne 28. 4. 2014, čj. OAM-11425-12/TP-2013, k odstranění vad žádosti, nemá ve spise oporu, resp. vyžaduje doplnění, přičemž jde současně o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. b/ a c/ s. ř. s.).

Na tomto závěru nemůže nic změnit argumentace žalovaného, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí podotkl, že dne 9. 6. 2014 využil žalobce svého práva nahlédnout do spisu a měl tak možnost vyjádřit se k obsahu spisového materiálu včetně pořízení si kopie předmětné výzvy, což neučinil. Krajský soud ověřil, že v protokolu o nahlížení do spisu ze dne 9. 6. 2014 je zaznamenáno pouze to, že zmocněný zástupce žalobce se tohoto dne dostavil ke správnímu orgánu I. stupně a

byla mu dána možnost do spisu nahlédnout a činit si výpisy, příp. uplatnit právo na to, aby mu správní orgán pořídil kopii spisu nebo jeho části. Není ale nikde záznam o tom, že by předmětnou výzvu v tento den převzal, což by bylo lze za její doručení považovat. To, že se v tento den o tom, že byla výzva k odstranění vad žádosti vyhotovena a již předtím doručována, pravděpodobně dozvěděl, však nemůže nahradit její řádné doručení jako nutné podmínky pro zastavení řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Se správním orgánem tak lze souhlasit pouze v tom, že žalobce měl dostatek času k obstarání si požadovaných dokladů, neboť řízení bylo zastaveno až v říjnu 2014, nicméně ani tato skutečnost nemůže překlenout požadavek na řádné splnění podmínek pro zastavení řízení.

Pro úplnost lze pouze dodat, že naproti tomu se krajský soud neztotožnil s názorem žalobce, že poté, co nepřevzal předchozí písemnost doručovanou mu v říjnu 2013 (čj. OAM-11425-7/TP-2013 a čj. OAM-11425-8/TP-2013), měl správní orgán I. stupně doručovat předmětnou výzvu již automaticky veřejnou vyhláškou. V říjnu 2013 byla totiž správnímu orgánu adresa pobytu žalobce známa (ze smlouvy o ubytování předložené samotným žalobcem), na tu adresu mu také doručoval. Skutečnost, že si žalobce zásilku v úložní době nevyzvedl, neznamena, že se mu „prokazatelně nedaří doručovat“, jak má na mysli ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu. O osobu, které se prokazatelně nedaří doručovat nebo která je neznámého pobytu, se totiž nejedná, pokud se jí daří doručovat, byť fikcí dle ustanovení dle § 24 odst. 1 správního řádu. Žalovaný tedy správně konstatoval, že žalobcem zmiňované písemnosti čj. OAM-11425-7/TP-2013 a čj. OAM-11425-8/TP-2013 mu byly v říjnu 2013 doručeny v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu (tj. fikcí) a pokud byly současně doručovány i veřejnou vyhláškou, šlo již o úkon nadbytečný.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ten učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žalobního návrhu) po 3.100,- Kč, k tomu má nárok na úhradu 2 režijních paušálů po 300,- Kč (§ 9 odst. 4 písm. d/ a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupci žalobce jako plátcí DPH byla odměna povýšena o hodnotu této daně (§ 14a advokátního tarifu). Krajský soud uložil vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu).

Ze soudního spisu krajský soud zjistil, že poplatkovou povinnost splnil žalobce dvakrát. Nejprve zaplatil na účet soudu 3.000,- Kč dne 20. 5. 2015, podruhé zaplatil tutéž částku na účet soudu jeho zástupce dne 28. 7. 2015. Dle § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, platí, že bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, soud

přeplatek vrátí. Krajský soud proto rozhodl výrokem pod bodem III. tak, že po právní moci tohoto usnesení se žalobci zmíněný přeplatek na soudním poplatku vrátí.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 25. srpna 2016

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu